

spicuae ac nervosae Reclamationes, mutatae Confessione oppositae, invictè ostendunt.

119. Prius illud de Papismi defensione, ne responso quidem ullo aut refutatione dignum esse iudicamus. Nam Sole hoc meridiano clarius est, Lutherum transsubstantiationis dogma integro octennio ante scriptam & exhibitam Confessionem Augustanam, toto pectore fuisse detestatum: imò ex ipsis Sacramentarijs haud paucos Latinum Exemplar ab hac accusatione planè liberum pronuntiare constat: ut vel inde futilitas obiectio-
Lutherus Anno 22. Transsubstantiationem planè damnavit.

120. Sic quoad phrasas illas, seu modos loquendi, (sub specie panis & vini) ne illis quidem ulla ex parte transsubstantiationem Pontificiam stabiliri: tum ex Lutheri, tum aliorum Orthodoxorum scriptis, vel centies ad oculum fuit Sacramentarijs demonstratum: & infra in diexodo Articuli Decimi fusiùs ostendetur.

121. Obstrepunt porrò non in pejus sed melius eam fuisse mutatam. Certè si scriptum aliquod purum, foedis errorum stercoribus conspurcare, in melius mutare fuerit: præclarè omninò finem hunc affecuta videri debet Mutata Confessio.

122. Quod ut planum fiat, pauca quaedam delibabimus: Articulo quarto & quinto, incrustatus est error de Evangelio prædicante pœnitentiam: de donatione fidei, facta sine Spiritu sancto. Articulus decimus nullibi sibi est similis, sed ita fadè detruncatus, ut (quod supra ostensum)